

de Bayakakrant

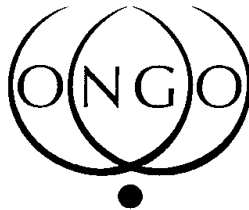
Driemaandelijks tijdschrift / 28ste jaargang / juni 2022

Afzendadres : Lutgarde Leenknecht Marktpllein 33 8750 Zwevezele Afgiftekantoor : 8750 Wingene P4A9143

Beste Bayakavriend,

“biep biep”..net toen ik begon met de opmaak van dit krantje ontving ik van Lieve uit Congo een whatsappke met een foto van mijn petekind Thabo. Was dat even slikken...maar wel in de positieve zin 😊 de baby, de peuter en de kleuter zijn al niet meer te zien, maar wel een flink uit de kluiten gewassen jong kereltje. Het deed me nogmaals beseffen wat zoveel ouders en grootouders ook kennen: de tijd gaat o zo snel en kinderen worden zo vlug groot....als ze natuurlijk het geluk mogen kennen te leven. En dat dit niet voor elk kind evident is ervaart men in Congo helaas toch nog steeds veel beter dan in ons landje. Het krantje neemt je mee in zo'n triestig gebeuren. Maar ook in het vele goede nieuws waar kinderen kansen krijgen dankzij de inzet van zr Lieve, haar medezussen, waar mensen zich inzetten voor elkaar met de middelen die ze hebben. Dat uw steun hiervoor ook méér dan een welkome opsteker blijft en tevens aanvoelt als een warme verbondenheid wil ik hier nogmaals onderstrepen. Dankjewel!! Duik nu maar in Congo met het vele nieuws dat verlangt om door u gelezen te worden.

**Zr Lieve vertelt
mei 2022**

TERUG IN CONGO ...

Dit krantje vertrekt terug uit mijn « Popolese thuis ORBETH ».

Reeds twee weken ben ik terug, maar ik herrijs nu uit een felle malaria-aanval die mij dwong in bed te kruipen. Vermoeidheid en stressmomenten veroorzaken dikwijls malariakoorts. De rust die dan broodnodig is om een totale genezing te verzekeren, laat mij toe om de voorbije weken te herleven en mijn verhaal voor dit nieuw krantje op te schrijven.

Op zondag 8 mei 2022 landde ik rond 20u30 in de luchthaven van Ndjili. De coronacontroles en de strenge Covid-maatregelen zijn in de vlieghaven van Ndjili nog volop van toepassing. Wij moesten het resultaat van een test uit België voorleggen, papieren invullen en dan ook een tent instappen waar een nieuwe test, die wij in België betaalden, verplicht werd.

Pas om 23 uur mocht ik genieten van de warme ontvangst van mijn medezussen in Binza. Dat bracht mij onmiddellijk in de gulle Afrikaanse sfeer.

Bij het uitladen van mijn bagage merkte ik dat ik een laptop miste, samen met een paar nieuwe telefoons en geladen brieven, die in de zak van de laptop stopten. Een Congolese medezus had mij die in Zaventem toevertrouwd. Ik vond dat alles niet terug...

Zeker en vast had ik die achtergelaten in de coronatent waar de nieuwe test werd genomen.

Vergezeld van Domi (nicht van ya Pol) en Bob de zoon van Domi, die allebei in de DGM werken (immigratiedienst) waagden wij, de volgende maandagmorgen, een terugrit naar de vlieghaven. Tegen de middag werd ik persoonlijk naar een speciale dienst geroepen. Na de controle van mijn paspoort en reisticket werd ik binnengeloodst in een grote zaal vol verloren voorwerpen. Ik mocht op zoek en god-zij-dank, IK VOND DE LAPTOP TERUG ...

Die maandagnamiddag kreeg ik een gedetailleerd rapport van ya Lieve rond alles wat gebeurde in de voorbije twee maanden

Dezelfde avond van 9 mei kregen wij een bericht uit Popo dat een hevig onweer het dak van één van onze gemeenschappen in Popo had weggerukt. Gelukkig waren er geen slachtoffers maar er is wel héél veel schade.

Dinsdag 10 mei kregen wij het verontrustende bericht uit België dat alle «15 uitnodigingen » van de bezoekers die wij tijdens het groot verlof over de vloer krijgen, ongeldig waren. Niet de handtekening van de burgemeester van Ngaliema maar wel die van een notaris uit het stadhuis van Kinshasa, daarna bevestigd door een handtekening van een verantwoordelijke uit het ministerie van Buitenlandse Zaken, zijn nodig om een ingangsvizum te krijgen voor Congo.

Wij startten een marathonkoers om alles opnieuw te typen en alles te laten ondertekenen door de aangeduide verantwoordelijken ... het lukte. Vrijdagmorgen, 13 mei 2022, vertrouwden wij de nieuwe documenten toe aan Isabelle van Memisa.

WIE IS ISABELLE ?

Zij is de verantwoordelijke van MEMISA-Belgie. Voor een controle van 10 dagen was zij in het bisdom van Popokabaka. Van de afgewerkte projecten moest zij een rapport maken. Zij bezocht ook Imbela (*110 km verder dan Popo*) en Kasongo-Lunda (130 km van Popo) . In beide centra hebben wij een gemeenschap. In Kasongo-Lunda leeft en werkt zuster

Ria. Het bezoek eindigde met een tweedaagse sessie rond alles wat beter moet en beter kan. Memisa-Belgie is nog sterk aanwezig in onze streek.

Maar wij kregen wel de verwittiging dat de hulp fel zal verminderen. Jammer ...

Haar aanwezigheid is altijd een blijde aanmoediging. Zij kent ons weeshuis heel goed en helpt graag, 's morgens en 's avonds bij de kinderen.

DANK je Isabelle

Maandag 16 mei 2022 belde Maëlyne vanuit de Congolese Ambassade in Brussel dat alles dik in orde was met haar toegestuurde « uitnodiging ».

De Congolese ambassade in Brussel verzekert haar visum. Wij kunnen haar dan ook op 11 juni verwachten in de luchthaven van Ndjili.

CONTAINERS

Tijdens mijn verblijf in België heb ik niet zonder emoties wekenlang gewerkt in mijn ouderlijk huis. Alles bekijken, sorteren en zien wat er meekon naar Congo. In het weekend van 2-3 april werd met de familie een zeecontainer gevuld. Hoewel er in zo'n container best wel heel veel kan, bleek bij het laden al vlug dat die veel te klein zou zijn. We hadden bovendien nog heel wat ander materiaal staan dat bestemd was voor Congo. De week nadien werd daarom nog een tweede container gekocht en gevuld.

Graag vertel ik ook dat de officiële papieren voor het vervoer van onze twee opgestuurde containers werden neergelegd in de Procure van Scheut in Kinshasa. De vervoerdiensten van Scheut zouden de reis en de aankomst in Matadi van de twee containers opvolgen. Ondertussen moeten zij er aangekomen zijn : de eerste

op 16 mei en de tweede op 18 mei 2022. Wij VERWACHTEN hen héél vlug in Kinshasa.

Tussenin zorgde ik voor vele aankopen in de hoofdstad en startte ik ook het klaarmaken van het « huisje in Binza » om er de ontvangst van onze bezoekers aangenaam te maken.

Ya Lieve gaf ook een verslag van een spijtig gebeuren. Tijdens mijn afwezigheid werden er twee koeien gestolen in onze kudde van Manzodia (*op 25 km van Popo*).

Vanuit Kinshasa verwittigde de Provinciale van onze Congregatie de diefstal en ze vroeg ook of Bertin, onze chauffeur, de gekwetste koeien kon ophalen. De dieven gebruiken jachtgeweren en kwetsen eerst de dieren vooraleer ze die doden. Omliggende dorpen konden Kinshasa verwittigen. Onmiddellijk na het bericht trok Bertin naar de beruchte plaats en kon twee koeien meebrengen.

Wij waren content toch wat vlees aan de kinderen en de omliggende burens te kunnen geven. Bij de burgemeester van Popo legden wij een klacht neer ... hopelijk kan de overheid zo'n geweldige baldadigheden tegenhouden en ook straffen.

DE REIS NAAR POPO ...

Op dinsdag 17 mei reisde ik met Bertin en Ya Lieve terug naar Popo. Na 150 km betonweg begint de broussetocht doorheen de savanne en de bossen. Het laatste stuk van de weg kruipt doorheen een wondermooi landschap. Eerst golvende, begroeide heuvels onderbroken door barre savannelandschappen. Ik merkte dat de laatste regens die telkens vergezeld waren met een woeste, geweldige wind verschillende bomen had ontworteld. Gelukkig vielen die niet op de weg.

Geruime tijd hoorden wij niks anders dan het gebrom van de motor met nu en dan een koor van vogels en kikkers.

Het was pikdonker toen wij Popo binnenreden. In het licht van de jeeplampen merkten wij dat mooie, bebloemde palmtakken de weg afboorden en de zingende kinderstemmetjes verstoorde de stilte van de donkere avond. Toen wij ons weeshuis binnenreden werd de jeep tegengehouden door ons dansend en roepend volkske « Mama Liefke OHE ... OHE !!! ». Ik werd werkelijk overvallen door doodgelukkige kinderen. De gelukkigste was natuurlijk « ikke ».

MIJN NIEUWE START IN ORBETH.

...

Ik mocht onmiddellijk meehelpen om onze kleintjes de ochtendpap te geven. Ze keken eerst wat vreemd ... maar héél vlug herkenden zij « mama Liefke » en de knuffels konden niet meer op. Er werd verteld over de feestjes die werden gevierd tijdens mijn 2 maanden afwezigheid. Ook de minder mooie momenten kreeg ik te horen : de griep die de ronde deed, de malaria en de buikloop die veel verzorging vroegen. Hun gegiechel, gelach en gekke froetjes maakten mij diep gelukkig.

's Anderendaags in de morgen mocht ik verwonderd ontdekken dat er een nieuw veld werd aangelegd naast onze keuken. De mama's waren al vroeg begonnen met het opschietende gras van tussen de aardnoten en de maïs weg te kappen. Ook de tuin lonkte groen met veel spinazie, bitekoto en maniokplanten.

Alles was proper opgekuist en liet mij aanvoelen dat ze hun uiterste best hadden gedaan om ons huis, de eetplaats, de slaapkamers en de speelkoer een kuisbeurt te geven. Prachtig

Reeds een week later werd ik in ons weeshuis geconfronteerd met iets heel pijnlijk. Wij verloren de strijd voor het leven van een meisje van drie jaar. Een paar dagen na mijn terugkeer werd het kleintje fel ziek en verzwakt, door haar vader bij ons gebracht.

De moeder stierf van een vergevorderde diabetes. De jonge vader werd met het kindje weggejaagd uit het dorp. Hij vluchtte naar de cité van Popo. Jammer genoeg werd hij slecht en koud opgevangen door de tante van de gestorven moeder. Het kleintje zakte weg door gebrek aan degelijke voeding, affectie en liefde. Toen hij bij ons landde was de toestand van het kindje zorgwekkend.

Wij probeerden het te redden. Het kreeg een bloedtransfusie maar het baatte niet meer. Wij hebben het waardig begraven.

Verpleegster Alliance

In een vorig krantje vertelde ik over de aanwerving van een jonge verpleegster. Die was juist aangekomen toen ik in maart ons weeshuis verliet om naar België te reizen. Héél dankbaar mag ik getuigen van een héél geslaagde aanwinst. Alliance (zie foto) is een bekwame, ondernemende verpleegster. Nu worden onze zieke kinderen goed opgevolgd en verzorgd. Zij helpt ook bij het verbeteren van de hygiëne in ons weeshuis en trekt zich ook de voeding van de kleintjes ter harte. DANKJEWEL Alliance ... jij bent een schat voor onze kinderen. Bij het einde van het regenseizoen

is het ook de tijd van de « kri-kries ». (foto) Die tijd duurt slechts een paar weken. Juist onder de bovenste laag van de vochtige zandgrond nestelen de diertjes zich onzichtbaar vast aan de graswortels. Wanneer ze volgroeid zijn maken zij builtjes in het zand en zodra de nacht begint proberen zij eruit te kruipen. Dat

merken onze kinderen héél vlug en met zaklampen gaan zij op zoek naar de insecten. Die worden gewassen en gebakken of gegrild. Ze zijn heel smakelijk en knapperig !!! Insecten zijn bij ons een duurzame bron van gezond voedsel. Anders dan het kweken van gewassen, waar veel land voor nodig is, hebben insecten heel weinig ruimte nodig om tot wasdom

te komen. Wij weten ook dat insecten een rijke bron van proteïnen en ijzer zijn. Héél blij was ik te mogen vernemen dat onze kinderen goeie resultaten hadden op school. Onze beslissing van vorig jaar om iedereen hun leerjaar te laten overdoen heeft dus positieve gevolgen. Wij proberen in de namiddag een korte « bijscholing » te organiseren. Zij werken goed mee ...

Voor de finalisten van de middelbare school startte op maandag 23 mei het jaarlijkse staatsexamen met een opsteltoets en praktische proeven. Negenhonderdentienduizend kandidaten

zullen dit jaar de voorbereidende examens afleggen. In Popokabaka kwamen de koffers met de examenvragen al aan.

Vijf van onze kinderen nemen dit jaar deel aan die examens : Enoc, Rebecca, Elodie, Gerard en Olga.

Voor elke leerling kost een staatsexamen ongeveer 200 \$.

Wij HOPEN dat zij voor het examen slagen.

ONZE PROJECTEN.

Als slot van dit krantje vertel ik graag dat de opgestuurde 16 tonnen reeds in onze bergplaats staan. Ook een eerste deel van de aangekochte verf voor de daken (24 emmers anti-rouilleverf) zijn aangekomen.

WIJ KUNNEN STARTEN MET HET « DAKPROJECT »...

Lieve Bayakavrienden,

Nu reeds zien wij HOOPVOL uit naar de komst van « onze bezoekers ».

Nu alle papieren in orde zijn zal alles wel goed verlopen.

Reeds VAN HARTE WELKOM in ORBETH.

Tot de volgende keer,

Van harte met GODS ZEGEN

Zr Lieve Leenknecht

vzw 'De Bayaka-vrienden'

Marktplaats 33, 8750 Zwevezele, Tel. 051/613244 – 0495/412715

E-mailadres: bayakavrienden@telenet.be

Website: www.bayakavrienden.be

Reknr.: BE22 3800 1632 2747